

Sygn. akt III AUa 1853/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Antonina Grymel (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Procek SSA Jolanta Pietrzak
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2013r. w Katowicach

sprawy z odwołania P. K. (P. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa do bezpłatnego węgla

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach

z dnia 28 czerwca 2012r. sygn. akt VIII U 1478/12

oddala apelację.

/-/SSA M.Procek /-/SSA A.Grymel /-/SSA J.Pietrzak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1853/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił P. K. prawa do wypłaty ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla przysługującego emerytom

i rencistom za lata 2010-2011 podnosząc, iż z wniosku z dnia 30 stycznia 2012r. wynika, iż nie był on zatrudniony w przedsiębiorstwie robót górniczych, o którym mowa w ustawie z dnia 6 lipca 2007r. o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany

i przyznania prawa do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu węgla za lata 2010-2011.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, iż Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o. w R. nie był objęty Układem Zbiorowym Pracy dla pracowników zakładów górniczych z dnia 21 grudnia 1991r., w związku z czym ubezpieczony nie jest osobą uprawnioną w rozumieniu ustawy powołanej w decyzji. Nadto podano, iż tożsame stanowisko zajął także

Sąd Apelacyjny w Katowicach wyroku z dnia 27 października 2010r. w sprawie sygn. akt III AUa 855/10.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach wyrokiem z dnia 28 czerwca 2012r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla za lata 2010 i 2011 w wysokości 3 Mg węgla kamiennego rocznie w asortymencie Orzech II.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, iż P. K. od 14 lipca 2000r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Od 20 czerwca 1975r. do 31 lipca 1996r. był pracownikiem Kopalni (...) (...), natomiast od 1 sierpnia 1996r. do 30 listopada 1999r. był zatrudniony w (...) S.A. Zakład Usług (...) "R.". Z kolei od 1 grudnia 1999r. do 13 lipca 2000r. był pracownikiem Zakładu Usług (...) "R." Sp. z o.o. w R.. Do każdego kolejnego pracodawcy ubezpieczony był przekazany w trybie art. 23⁽¹⁾ kp.

Do wniosku o ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa do deputatu węglowego za rok 2002 odwołujący załączył zaświadczenie z dnia 21 stycznia 2008r. wydane przez (...) S.A., z którego wynika, iż jako emeryt Zakładu Usług (...) "R." Sp. z o.o. był uprawniony w 2002r. do bezpłatnego węgla w ilości 3 ton. Powyższe uprawnienia wynikają z Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r. oraz Zakładowej Umowy Zbiorowej dla Pracowników Kopalń i Zakładów wchodzących w skład (...) S.A. z dnia 27 stycznia 1994r.

Sąd I instancji podał także, że decyzje organu rentowego dotyczące ekwiwalentu pieniężnego za lata 2002-2009 były pozytywne.

W dniu 30 stycznia 2012r. ubezpieczony złożył wniosek o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla za lata 2010-2011.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazał, iż podstawę prawną żądania ubezpieczonego stanowi ustawa z dnia 6 lipca 2007r. o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych (Dz. U. nr 147, poz. 1031), której art. 2 stanowi, iż użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) osoby uprawnione – emerytów i rencistów mających ustalone prawo do emerytury lub renty, którzy pobierali bezpłatny węgiel w naturze od przedsiębiorstw robót górniczych lub przeszli na emeryturę lub rentę z tych przedsiębiorstw oraz wdowy, wdowców i sieroty mających ustalone prawo do renty rodzinnej po byłych pracownikach przedsiębiorstw robót górniczych, uprawnionych do bezpłatnego węgla na podstawie Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zakładów górniczych z dnia 21 grudnia 1991r.

i którzy uzyskali emeryturę lub rentę przed dniem 1 stycznia 2007r., a po dniu 31 grudnia 2001r. nie pobierali ekwiwalentu;

2) przedsiębiorstwo robót górniczych – przedsiębiorcę prowadzącego roboty górnicze pod ziemią związane z budową, utrzymaniem lub likwidacją zakładu górniczego.

Sąd zwrócił uwagę, iż spośród grona uprawnionych do ekwiwalentu zgodnie

z art. 3 cytowanej ustawy wyłączono osoby, których roszczenia z tytułu prawa do bezpłatnego węgla zostały zaspokojone przed dniem wejścia w życie ustawy.

Zaznaczył również, iż do wniosku, o którym mowa w ust. 2, należy dołączyć dokument potwierdzający uprawnienie do ekwiwalentu i określający jego wysokość oraz oświadczenie osoby uprawnionej o niepobieraniu w latach 2002-2007 lub za ich część, ekwiwalentu lub bezpłatnego węgla w naturze.

Reasumując Sąd I instancji stwierdził, iż aby wnioskujący mógł nabyć prawo do przedmiotowego ekwiwalentu musi wykazać, iż:

- 1) był pracownikiem zakładu robót górniczych, z którego przeszedł na emeryturę lub rentę, albo pobierał ekwiwalent jako emeryt lub rencista;
- 2) uzyskał prawo do emerytury lub renty przed dniem 1 stycznia 2007r.;
- 3) jako emeryt bądź rencista był uprawniony do bezpłatnego deputatu węglowego, a uprawnienie do bezpłatnego węgla przysługiwało na podstawie Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r.;
- 4) prawo do bezpłatnego węgla nie zostało zaspokojone przed dniem wejścia w życie ustawy.

Nadto wnioskujący musi złożyć stosowny dokument potwierdzający prawo do deputatu i złożyć oświadczenie, że z tego prawa nie korzystał po 2002r.

Sąd Okręgowy podniósł, iż jak wynika z odpowiedzi Ministra Gospodarki na zapytanie nr (...) w sprawie deputatów węglowych Zakład Usług (...) "R.", jako zakład (...) S.A. powstał 1 sierpnia 1996r. Z dniem 1 grudnia 1999r. na bazie jego majątku utworzono Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o.

Przypomniał, iż wymieniony w ustawie Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z 21 grudnia 1991r. w art. 22 ust. 1 przewidział prawo do deputatu węglowego dla emerytów i rencistów. Zgodnie z ust. 5 tego samego przepisu uprawnienia do bezpłatnego węgla w naturze powstają z datą zgłoszenia wniosku w zakładzie pracy objętym Układem, z którego pracownik odszedł na emeryturę lub rentę.

Powołany Układ Zbiorowy Pracy w załączniku nr 1 w tekście pierwotnym zawierał wykaz jednostek, które mogły być objęte jego postanowieniami. Cytowany załącznik nr 1 był następnie modyfikowany. W dniu 29 lutego 2000r. zawarty został protokół dodatkowy nr 9, który wpisano do Rejestru Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy prowadzonego przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej w dniu 20 kwietnia 2000r. pod nr U II/9 – obowiązujący od dnia 1 maja 2000r.

Zgodnie z § 1 protokołu dodatkowego nr 9 załącznik nr 1 do omawianego Układu otrzymał brzmienie: "wykaz jednostek organizacyjnych objętych układem",

w którym pod pozycją 8 pkt 44 wymieniony został Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o. w R. wyłoniony z (...) S.A. w B., co zdaniem Sądu I instancji oznacza, iż Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o. w R. został objęty postanowieniami Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r. na mocy protokołu dodatkowego nr 9 z dnia 29 lutego 1999r., zaś ubezpieczony był uprawniony do deputatu węglowego na mocy tego Układu.

Powyzszą okoliczność potwierdziła także (...) S.A. w zaświadczeniu wydanym ubezpieczonemu 10 września 2007r.

Sąd dodał przy tym, iż początkowo odwołujący był pracownikiem Kopalni (...) (...) która była wymieniona pod poz. 30 załącznika nr 1 do wspomnianego wyżej Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z 21 grudnia 1991r. Następnie stał się pracownikiem (...) S.A w B., która także była objęta owym Układem

z mocy protokołu dodatkowego nr 7 z dnia 21 listopada 1995r. – § 2 pkt 1 poz. 8. Pracownikiem (...) S.A. był także w dacie 14 stycznia 1999r., tj. w dniu wejścia w życie ustawy restrukturyzacyjnej.

Do kolejnych pracodawców ubezpieczony był przekazywany na mocy art. 23¹ kp i z mocy prawa nowy pracodawca stawał się stroną w dotychczasowym stosunku pracy. Zgodnie z art. 241⁸ § 1 i 2 kp postanowienia układu obowiązują tymczasem

u nowego pracodawcy do upływu okresu wypowiedzenia.

W ocenie Sądu Okręgowego najistotniejszym jest jednak, iż ostatni pracodawca ubezpieczonego – od którego przeszedł na emeryturę – został objęty postanowieniami Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych

z dnia 21 grudnia 1991r. z mocy protokołu dodatkowego nr 9.

Postanowienia powyższego Układu przestały wiązać z dniem 23 listopada 2002r. w związku z wypowiedzeniem go i utratą mocy obowiązującej przez art. 241⁷ § 4 kp z uwagi na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 listopada 2002r. (K 37/01). Z uwagi jednak na fakt, iż przepisy ustawy z 6 lipca 2007r. są kontynuacją przyjętych przez ustawodawcę rozwiązań dotyczących wypłaty emerytom i rencistom ekwiwalentu z tytułu prawa do bezpłatnego węgla przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych istotne jest, iż ubezpieczony będąc pracownikiem przedsiębiorstwa robót górniczych nabył prawo do bezpłatnego węgla.

Sąd zauważył jednocześnie, iż Zakład Usług (...) "R."

Sp. z o.o. w R. jest wymieniony pod poz. 12 w załączniku nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1999r. w sprawie wykazu przedsiębiorstw górniczych oraz przedsiębiorstw robót górniczych, który został wydany na podstawie art. 3 ustawy z dnia 26 listopada 1998r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. nr 162, poz. 1112). Ustawa ta obowiązywała w okresie od 14 stycznia 1999r. do 31 grudnia 2002r., w którym odwołujący był uprawniony do deputatu węglowego z mocy Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych jako pracownik (...) S.A. – do 30 listopada 1999r., a następnie od 1 grudnia 1999r. – Zakładu Usług (...) "R." Sp. z o.o. jako pracownik przekazany

w trybie art. 23⁽¹⁾ kp.

Sąd I instancji wskazał nadto, iż w związku z nowelizacją działu XI Kodeksu pracy, dokonanej ustawą z dnia 29 września 1994r. o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U z 1994 r. nr 113 poz. 547) zaistniała możliwość utraty przez emerytów i rencistów uprawnienia do deputatu węglowego. Ustawa ta w art. 9 uregulowała bowiem zasady obowiązywania układów zbiorowych pracy zawartych przed dniem jej wejścia w życie.

Powyższy przepis stanowi, iż z upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy (tj. z dniem 26 listopada 1995r.) tracą moc układy zbiorowe pracy

i porozumienia o przystąpieniu do tych układów, zawarte przed tym dniem,

z zastrzeżeniem ust. 2-7.

Do upływu terminu przewidzianego w ust. 1 strony uprawnione do zawarcia ponadzakładowego układu zbiorowego pracy mogą zawrzeć porozumienie o wstąpieniu w prawa i obowiązki stron układu lub porozumienia, o którym mowa w ust. 1, zawartego po dniu 31 grudnia 1986r. (tj. Układu Zbiorowego Pracy z 1991r.).

Do upływu terminu przewidzianego w ust. 1 strony uprawnione do zawarcia zakładowego układu zbiorowego pracy mogą zawrzeć porozumienie o włączeniu uprawnień i świadczeń określonych w układzie lub porozumieniu, o którym mowa

w ust. 1, zawartych przed dniem 1 stycznia 1987r., do zakładowego układu zbiorowego pracy albo o odstąpieniu od stosowania tych uprawnień i świadczeń. Jeżeli w wyniku zawarcia porozumienia zachodzi konieczność zmiany postanowień zakładowego układu zbiorowego pracy, zmian tych dokonuje się w trybie art. 241⁹ § 1 Kodeksu pracy.

W ocenie Sądu I instancji, bezspornym jest, że P. K. był pracownikiem przedsiębiorstwa robót górniczych i na emeryturę górniczą przeszedł z tego zakładu przed dniem 1 stycznia 2007r.

W myśl art. 22 ust. 2 Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych w brzmieniu ustalonym protokołem dodatkowym nr 7 z 21 listopada 1995r. uprawnienia do bezpłatnego węgla w naturze – z zastrzeżeniem art. 44⁽¹⁾ – przysługują zamieszkałym w kraju emerytom i rencistom w wymiarze:

- 1) 2,5 tony rocznie, których uprawnienia powstały na podstawie Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Węglowego z dnia 1 lutego 1980r. i którzy korzystali z nich 25 listopada 1995r.,
- 2) 3 tony rocznie, których uprawnienia powstały na podstawie Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r.

Tym samym ubezpieczony jest uprawniony do bezpłatnego węgla na podstawie Układu Zbiorowego Pracy dla (...) Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r., czego wymaga art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 2007r.

Z treści art. 9 ust. 3 ustawy z dnia z dnia 29 września 1994r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. nr 113, poz. 547) wynika bowiem *expressis verbis*, iż do upływu terminu przewidzianego w art. 9 ust. 1 strony uprawnione do zawarcia zakładowego układu zbiorowego pracy mogły zawrzeć porozumienie o włączeniu uprawnień i świadczeń określonych w układzie lub porozumieniu o przystąpieniu do układu, zawartych przed dniem 1 stycznia 1987r., do zakładowego układu zbiorowego pracy albo o odstąpieniu od stosowania tych uprawnień i świadczeń. Tak więc norma ta nie dopuszczała odstąpienia od uprawnień przewidzianych przez układy zawarte powyżej wskazanej daty, a co za tym idzie Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o. w R. nie mógł skutecznie odstąpić od uprawnień określonych w Ponadzakładowym Układzie Zbiorowym Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych. Ponieważ ubezpieczony przeszedł na emeryturę 16 września 2000r. i jego prawo do deputatu węglowego wywodziło się z Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z 21 grudnia 1991r. Sąd nie badał czy jego były pracodawca odstąpił od wydawania emerytom bezpłatnego węgla w trybie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia z dnia 29 września 1994r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw.

Takie stanowisko znajduje też oparcie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (vide uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 września 2000r., I PKN 437/00, OSNP 2002r., nr 7, poz. 162).

Sąd I instancji podkreślił także, iż wyrokiem z dnia 27 października 2010r. w sprawie III AUa 855/10 Sąd Apelacyjny w Katowicach orzekł o uprawnieniu do ekwiwalentu pieniężnego innego emeryta Zakładu Usług (...) "R." Sp. z o.o. w R.. Wyrok ten zapadł jednak w stanie faktycznym ustalonym w odniesieniu do innej niż odwołujący osoby

Stwierdził nadto, iż roszczenie P. K. za lata 2010-2011 nie zostało zaspokojone. Nie otrzymał on bowiem deputatu węglowego w naturze ani w ekwiwalencie pieniężnym od byłego pracodawcy, jak również od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a tylko takie formy mogą zostać uznane za zaspokojenie roszczenia. Nie jest zaspokojeniem roszczenia wliczenie równowartości deputatu węglowego do podstawy wymiaru emerytury lub renty.

Skoro zaś wniosek o wypłatę przedmiotowego ekwiwalentu został złożony

w terminie, spełniając przy tym wymogi określone w art. 7 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 2007r. Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż na podstawie art. 5 ust. 1 w związku z art. 6 tej ustawy ubezpieczony był uprawniony do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla za lata 2010-2011, w związku z czym na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

Apelację od przedstawionego orzeczenia wywiódł organ rentowy, zaskarżając wyrok w całości.

Powołując się na zarzut naruszenia prawa materialnego, a w szczególności art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 2007r. o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych (Dz. U. nr 147, poz. 1031) przez niesłuszne przyjęcie, że odwołujący jest byłym pracownikiem przedsiębiorstwa robót górniczych uprawnionym do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu podniósł, iż ubezpieczony w okresie od 20 czerwca 1975r. do 31 lipca 1996r. był pracownikiem Kopalni (...) (...), a następnie w okresie od 1 sierpnia 1996r. do 30 listopada 1999r. – pracownikiem (...) S.A. Zakład Usług (...) "R.". Od 1 grudnia 1999r. do 13 lipca 2000r. był zatrudniony w Zakładzie Usług (...) "R." Sp. z o.o., po czym przeszedł na emeryturę.

Organ rentowy odmówił mu przyznania ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla za lata 2010-2011 wskazując, iż jako były pracownik Zakładu Usług (...) Sp. z o.o. nie był uprawniony jako rencista do pobierania bezpłatnego węgla deputatowego.

Dokonana przez Sąd odmienna ocena przedmiotowych uprawnień ubezpieczonego nie jest prawidłowa.

Stany faktyczne w niniejszej sprawie oraz w sprawie sygn. akt III AUa 855/11 różnią się jedynie datą przejścia na emeryturę.

Decydujące znaczenie ma zaś okoliczność, czy pracownicy Zakładu Usług (...) Sp. z o.o. zostali objęci Układem Zbiorowym Pracy dla Zakładów Przemysłu Węglowego, czy też nie.

Sąd Apelacyjny wyraża pogląd, że tak się nie stało i skarżący pogląd ten podziela.

Sąd Apelacyjny wskazał bowiem, iż nie mogło też przejść do transferu uprawnień na podstawie art. 23¹ kp po przejściu pracowników przez Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasłużyła na uwzględnienie.

Spór w rozpatrywanym przypadku dotyczył prawa P. K. do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla za lata 2010-2011 wywodzonego z przepisów ustawy z dnia 6 lipca 2007r. o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych (Dz. U. nr 147, poz. 1031 ze zm.), sprowadzając się do oceny, czy ubezpieczony jest osobą uprawnioną w rozumieniu art. 2 pkt 1 powołanej ustawy.

Przy bezspornych w zasadzie okolicznościach faktycznych sprawy, Sąd Okręgowy prawidłowo zastosował i zinterpretował właściwe przepisy prawne, wyciągnął słuszne wnioski końcowe obszernie uzasadniając zajęte stanowisko. Ocenę dokonaną przez Sąd I instancji w pełni podziela Sąd Apelacyjny.

Przypomnieć jedynie należy definicję "osoby uprawnionej", zawartą w art. 2 pkt 1 powyższej ustawy, w którym wymieniono trzy kręgi osób (przy odniesieniu do unormowań prawa pracy, z których prawo do ekwiwalentu pieniężnego jest wywodzone), tj.:

- 1) osoby, które w dniu 14 stycznia 1999r. były emerytami lub rencistami, pobierającymi na podstawie Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r. bezpłatny węgiel w naturze od przedsiębiorstwa robót górniczych, czyli zgodnie z pkt 2 tego samego przepisu – przedsiębiorstwa prowadzącego roboty górnicze pod ziemią związane z budową, utrzymaniem lub likwidacją zakładu górniczego,
- 2) osoby, które w dniu 14 stycznia 1999r. nie miały jeszcze statusu emeryta ani rencisty, ale będąc zatrudnionymi w wyżej wymienionych przedsiębiorstwach i otrzymując w nich deputat węglowy w naturze bądź ekwiwalencie, przeszły następnie na emeryturę przed dniem 1 stycznia 2007r.,
- 3) wdowy, wdowcy i sieroty mające ustalone prawo do renty rodzinnej po wyżej wymienionych pracownikach przedsiębiorstw robót górniczych.

Dla oceny spornych uprawnień ubezpieczonego decydujące znaczenie miało więc ustalenie, czy przeszedł on na emeryturę od pracodawcy, który był objęty wspomnianym Układem Zbiorowym Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r.

Jak słusznie przyjął Sąd Okręgowy, nie ulega wątpliwości, iż w dacie przejścia ubezpieczonego na emeryturę, tj. 14 lipca 2000r., nadal obowiązywał Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r.

Jakkolwiek, na co także zwracał uwagę Sąd I instancji, Minister Pracy i Polityki Społecznej zarejestrował zawiadomienie o wypowiedzeniu tego Układu przez Związek (...) ze skutkiem rozwiązującym na dzień 1 stycznia 2001r., jednak postanowienia tegoż Układu wiązały strony do dnia 23 listopada 2002r., czyli do chwili utraty – w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 listopada 2002r. (K 37/01) – mocy obowiązującej przepisu art. 241⁽⁷⁾§ 4 kp. Przepis ten stanowił bowiem, iż związanie stron postanowieniami wypowiedzianego układu trwa do czasu wejścia w życie nowego układu zbiorowego pracy. Przejęcie zatem przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych realizacji uprawnień deputatowych emerytów i rencistów nastąpiło przed upływem okresu, w jakim strony Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych powinny były stosować jego unormowania.

Z postanowień tego właśnie Układu P. K. wywodził tymczasem swoje uprawnienia do przedmiotowego ekwiwalentu.

Wbrew stanowisku skarżącego, za bezsporne należy uznać także, iż w załączniku nr 3 - zawierającym wykaz przedsiębiorstw robót górniczych - do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1999r. w sprawie wykazu przedsiębiorstw górniczych i przedsiębiorstw robót górniczych (Dz. U. nr 38, poz. 362 ze zm.), pod poz. 12 wymieniono Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o., chociaż faktem jest, iż w pierwotnym brzmieniu cytowanego załącznika nr 3, zakład ten nie był wymieniony.

Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o. został wprowadzony do wspomnianego wykazu przedsiębiorstw robót górniczych z mocy § 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 28 marca 2000r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wykazu przedsiębiorstw górniczych i przedsiębiorstw robót górniczych (Dz. U. nr 24, poz. 297), której to zmiany organ rentowy zdaje się nie dostrzegać.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, okoliczność ta nie ma jednak decydującego znaczenia dla oceny uprawnień ubezpieczonego do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla na podstawie przepisów powołanej na wstępie ustawy z 6 lipca 2007r.

Najistotniejszym jest bowiem fakt zamieszczenia ostatniego pracodawcy ubezpieczonego w załączniku nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r. zawierającym wykaz jednostek organizacyjnych, do których ma on zastosowanie. W protokole dodatkowym nr 9 z dnia 29 lutego 2000r. pod poz. 8 pkt 44 wymieniono Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o., wyłoniony z (...) S.A. w B.. Protokół ten obowiązywał od 1 maja 2000r., a zatem w dacie przejścia P. K. na emeryturę.

Dla porządku dodać należy, że Zakład Usług (...) "R." Sp. z o.o. został wymieniony również w kolejnym protokole dodatkowym nr 10 z 16 października 2000r. – poz. 9 pkt 35.

Tym samym nie ulega więc wątpliwości, iż ubezpieczony istotnie przeszedł na emeryturę z przedsiębiorstwa robót górniczych, które było objęte Układem Zbiorowym Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991r., w związku z czym jest on zatem osobą uprawnioną w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z 6 lipca 2007r. do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla.

Sąd Apelacyjny w składzie rozstrzygającym niniejszą sprawę nie podziela przy tym odmiennego stanowiska wyrażonego przez inny skład tego Sądu w sprawie sygn. akt III AUa 855/10.

Kierując się powyższymi motywami Sąd Apelacyjny uznając apelację organu rentowego za pozbawioną jakichkolwiek podstaw, na mocy art. 385 kpc orzekł o jej oddaleniu.

/-/SSA M.Procek /-/SSA A.Grymel /-/SSA J.Pietrzak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR